

Bra mottagande för "I väntan på livet"

Filmen "I väntan på livet" fick ett bra mottagande. Slipsnissarna på SVT låg på filmen över ett halvår innan den sändes, de ansåg att "folket" inte vill ta del av våra berättelser, vi fick inte sända under dokumentärloggan (som ger status). Trots det klådde vi övriga dokumentärer genom att få närmare tre gånger fler tittare än övriga dokumentärer. Till stor del tror jag att det handlar om att skådespelarna agerade på Facebook och liknande. När vi kände oss undanskuffade av SVT bestämde vi oss för att satsa på egen marknadsföring. Vi har nått ut till stora delar av a-laget över hela landet, där vår teatergrupp blir en motkraft. Utan att ha en krona på fickan.

Samtidigt visar hälsoläget att Kim, 45 år, fått sin fjärde hjärtinfarkt. Tysta Tore ligger på sjukhus för lunginflammation, blek som ett lik. Mattias har fått samma sjukdom. Willys bil pajade i Litauen när han överlämnade kläder till några barn han ömmar för. Imorgon ska vi till Skellefteå och Solkraft och lira, men vi har svårt att få ihop till en färdig scen, så det blir mest diktläsning. Och alla har uppgiften att ta fram en lista på vad de själva vill att samhället skulle kunna göra för dem. Till exempel vill Tommy, 54 år, bli av med sina skulder hos kronofogden. Han placerades på mentalsjukhus 17 år gammal, förtidspensionerades vid 19, sedan började han använda alkohol på sådant sätt att han inte vet hur skulderna uppstått. Nu nykter sedan sju år. Han har 100 kr i veckan att göra vad han vill för och tillhör ett stödboende. Han undrar om Sverige har råd med att låta honom leva några år som skuldfri. Vi håller på att sammanställa en sådan lista med liknande önskingar vi tänker framföra till politiken. Så vi försöker fortsätta.

Leif Stenberg

Därför behövs public service [skriver Expressen](#) efter att ha sett filmen.

Till 15 juli kan du [se filmen här](#).